

РЕШЕНИЕ

№ 4546

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3722** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на Заместник-директора на ТД „Митница“ С., чрез процесуалния представител ст. юрисконсулт В. срещу Решение №1220 от 15.3.2023 година, постановено по АНД № 13213/2022 година по описа на Районен съд – София, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № BG2022/5800-199/НП/13.09.2022г. на Заместник-директора на ТД на Агенция „Митница“ С..

В подадената жалба касаторът твърди, че решението е неправилно и СРС неправилно е приложил закона, като оспорва изводите на въззивния съд, че в случая става въпрос за маловажен случай, подчертава, че спрямо дружеството има издадени и други наказателни постановления за нарушения на Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/; твърди, че дори и акцизната ставка да е нула лева, това не освобождава дружеството от задължението съгласно чл. 76а ал.4 т.1 ЗАДС. Моли съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното решение и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба в съдебно заседание оспорва жалбата, като твърди, че въззивният съд правилно е мотивирал извода, че нарушението попада в

приложението на чл.126б ал.2 ЗАДС, като претендира разноки и за въззивната и касационна инстанции –за всяка по 300 лева и представя договори за правна защита и съдействие.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на „Ири Трейд“ АД, ЕИК[ЕИК] срещу наказателно постановление /НП/ № ВГ2022/5800-199/НП/13.09.2022г. на Заместник-директора на ТД на Агенция „Митница“ С., с което на „ИРИ ТРЕЙД“ АД ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 /петстотин/ лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл.126а, ал.1 вр. чл.76а ал.4 т.1 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/ за това, че на 18.02.2022г. в [населено място] „Ири Трейд“ АД не е уведомило писмено преди изпращането на акцизните стоки- „други смазочни масла и други масла“ в количество 1376 кг от изпращач от Германия, освободени за потребление на територията на друга държава-членка-т.е. до 18.02.2022 компетентното митническо учреждение по постоянен адрес, съответно седалище /в случая Териториална дирекция Митница С./, че възнамерява да получи акцизни стоки. С Решение №1220 от 15.3.2023 година, постановено по АНД № 13213/2022 година по описа на СРС, въззивният съд е отменил наказателното постановление.

За да постанови този резултат, въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че „Ири Трейд“ АД има качеството данъчнозадължено лице съгласно чл. 3, ал. 1, т. 6 ЗАДС въз основа издадено Удостоверение № ВГ005800/2222015/21.02.2022 г. от директора на ТД Митница С. по подадено Уведомление вх. № П9г-540/32-57459/21.02.2022 г. за получаване на акцизни стоки, освободени за потребление на територията на друга държавачленка, съгласно чл. 76в, ал. 4, т. 1 ЗАДС. На 21.02.2022 г. дружеството подало до директора на ТД Митница С. Уведомление за получаване на акцизни стоки, освободени за потребление на територията на друга държава-членка, съгласно чл. 76в, ал. 4, т. 1 ЗАДС с вх. № П9г-540/32- 57459/21.02.2022 г., във връзка с което било издадено Удостоверение за платен акциз № ВГ005800/2222015/21.02.2022 г. за получаване на „други смазочни масла и други масла“ с кодове по КН 27101981, 27101983 и 27101987 в количество от 1 376 кг. от изпращач изпращач от Германия, и място на доставка на територията на Република България в [населено място],[жк], база на „Ири Трейд“ АД. Като дата на изпращане на акцизните стоки от Германия в уведомлението била посочена 25.02.2022 г. За осъществената доставка на 25.02.2022 г. дружеството подало в Българска Акцизна Централизирана Информационна Система /БАЦИС/ акцизна декларация, приета с вх. № ВГ005800/01-01066/28022022. Към нея била приложена международна товарителница по доставката, в която като дата на изпращане на акцизните стоки била посочена 18.02.2022 г. - различна от посочената в Уведомление вх. № П9г540/32-57459/21.02.2022 г.

Въз основа на така установеното въззивният съд е приел, че приложима се явява разпоредбата на чл. 126б, ал. 2 вр. ал. 1 ЗАДС, обуславяща неговата маловажност, като обоснова извода за това , че разпоредбата на чл. 126а, ал. 1 ЗАДС е включена в приложното поле на чл. 126б, ал. 1 ЗАДС, като двойният размер на акциза за стоките - предмет на нарушението, не надвишава 100 /сто/ лв., съобразно заложения в ал. 2 на

чл. 126б ЗАДС критерий, доколкото в случая е 0 /нула/ лв. Освен това, въззивният съд приема, че дори формално да е налице осъществен състав на нарушение, то е засегнало относимите обществени отношения - касаещи документооборота и отчетността на дейностите с акцизни стоки, в значително по-ниска степен, в сравнение с типичната обществена опасност на нарушенията от този вид.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т.т. 1 и 3 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), приложим по препращане от чл. 63в от ЗАНН.

Настоящият състав намира, че въззивният съд е установил относимите факти и въз основа на тях е правилно е приел, че на на 21.02.2022 г. дружеството подало до директора на ТД Митница С. уведомление за получаване на акцизни стоки, освободени за потребление на територията на друга държава-членка, съгласно чл. 76в, ал. 4, т. 1 ЗАДС.

Настоящият състав намира, че въззивният съд правилно е приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които биха обосновали отмяната на санкционния акт на формално основание, тъй като АУАН и наказателно постановление са издадени от компетентни органи, при изяснена фактическа обстановка, в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42, ал. 1 и 57, ал. 1 ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете, предвидени съгласно чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. И двата акта съдържат всички изискуеми съобразно разпоредбите на чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН реквизити, в това число ясно и конкретно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, времето и мястото на извършването му, и доказателствата, които го подкрепят. Административнонаказващият орган е изложил и подробна мотивировка защо оставя депозираното срещу АУАН възражение без уважение, с което е изпълнил задължението си по чл. 52, ал. 4 ЗАНН.

Въззивният съд правилно е приел, че „Ири Трейд“ АД не е уведомило писмено компетентното митническо учреждение по адрес на седалище /ТД Митница С./ преди изпращането на акцизните стоки - „други смазочни масла и други масла“ с кодове по КН 27101981, 27101983 и 27101987 в количество от 1 376 кг. от страна-изпращач Германия, които са освободени за потребление на територията на друга държава-членка, до 18.02.2022 г., че възнамерява да получи акцизни стоки, на същата дата - 18.02.2022 г. в [населено място] и по този начин „Ири Трейд“ АД е нарушило разпоредбата на чл. 76в, ал. 4, т. 1 ЗАДС, с което е осъществило състава на нарушението по чл. 126а, ал. 1 вр. чл. 76в, ал. 4, т. 1 ЗАДС.

Правилен е изводът на въззивния съд, че дружеството „Ири Трейд“ АД не е уведомило писмено компетентното митническо учреждение по адрес на седалище /ТД МитницаСофия/ преди изпращането на акцизните стоки, с което е нарушило разпоредбата на чл.126а вр. чл. 76в ал.4 т.1 ЗАДС, но това нарушение изрично е включено в нормата на чл.126б ал.2 от ЗАДС и представлява маловажен случай, доколкото размера на двойния размер на дължимия акциз е 0 /нула/ лева. В случая е без значение дали спрямо дружеството има издадени други наказателни постановления за други нарушения на ЗАДС, доколкото нормата на чл.126б ал.2 от ЗАДС е императивна и не предполага наличието на други изисквания, освен горепосочените- вид на нарушението и размер на акцизната ставка.

В случая въззивният съд правилно е отменил наказателното постановление като е съобразил приложимостта на нормата на чл.126б от ЗАДС.

Настоящият съдебен състав не споделя твърденията на касатора за неприложимост на разпоредбата за маловажен случай предвид налчието на други наказателни постановления спрямо същото дружеството за нарушения на същия закон, като счита, че въззивният съд е изложил ясна и точна аргументация в тази насока, която изцяло се споделя от касационната инстанция.

Предвид изложеното съдът намира, че проверяваното решение, като постановено при липсата на допуснати съществени процесуални нарушения и при правилно приложение на материалния закон, следва да се остави в сила.

С оглед изхода от спора, на основание чл.63д ЗАНН, вр. чл. 144 АПК вр. чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в общ размер от 300 /триста/ лева, представляващи адвокатско възнаграждение по договори за правна защита и съдействие пред касационната инстанция. В случая такива се претендират за настоящата инстанция, като са представени доказателства-договор за правна защита и съдействие за 300 лв. Съдът счита, че така определените размери на адвокатското възнаграждение за касационната инстанция съответства на изискванията на чл. 36 от Закона за адвокатурата и чл.18 вр. чл.7 ал.2 т.1 Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По отношение на искането на „Ири Трейд“ АД за разноските пред въззивната инстанция, заявено в писмените бележки, следва да бъде сезиран въззивният съд с искане по реда на чл.248 ГПК.

По изложените съображения и на основание чл.213а ал.6 т.2 АПК вр. чл.215 т.4 АПК и чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №67 от 06.01.2023 година, постановено по АНД № 10693/2021 година по описа на СРС, с което СРС е отменил НП № BG2022/5800-199/НП/13.09.2022г. на Заместник-директора на ТД на Агенция „Митница“ С. срещу „ИРИ ТРЕЙД“ АД ЕИК[ЕИК] за извършено нарушение на разпоредбата на чл.126а, ал.1 вр. чл.76а ал.4 т.1 от ЗАДС, за което му е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева и е предупредил „Ири Трейд“ АД, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на съдия акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪДЖА Заместник-директора на ТД „Митница“ С. да заплати на „Ири Трейд“ АД ЕИК[ЕИК] разноски в размер на 300.00 /триста/ лева за касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО в тази му част е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.

